

vort forslag end er i denne sammenhæng, er det dog et lille skridt i den rigtige retning.

Der er altså mange barrierer, uformelle som formelle, der skal nedbrydes.

Undersøgelser fra KAD og HK peger på, at kvinder vil have arbejde, ikke uddannelse. Dette resultat hænger sammen med den manglende selv-tillid og angsten, som er beskrevet ovenfor, men så sandelig også med, at den eksisterende uddannelsesyndelse afsluttes med nedsatte dagpenge i tilfælde af fortsat arbejdsløshed. På den måde bliver uddannelse en straf og tvang. Dette virker naturligvis ikke befremdende på uddannelseslysten og motivationen hos den del af befolkningen, som har et uddannelsesefterslæb og dårlige skoleerfaringer med mange nederlag.

Endelig er det jo også naivt at tro, at ufaglært arbejdskraft med det samme vil juble af begejstring over kursustilbud, når den i årevis har befundet sig under arbejdsbetingelser, hvor kursusvirksomhed og efteruddannelse har været forbeholdt de faglærte og lederne, og hvor ethvert selvstændigt initiativ måske er blevet undertrykt. En så skarp arbejdsdeling mellem håndens og åndens arbejde, som eksisterer i vort samfund, afspejles naturligvis i motivationen for uddannelse.

Uddannelsesstilbudsordningen har været en stor fiasko. Kun ca. 6 pct. af målgruppen har indtil nu brugt uddannelsesstilbuddene. Kvinderne tror ikke på, at korte kurser giver arbejde (det gør de heller ikke), og kvinderne mangler de nødvendige kvalifikationer for at tage en kompetencegivende uddannelse.

Undersøgelsen fra AUC viser samtidig, at 41,5 pct. har 7. kl., 17,5 pct. 8. kl., 23,9 pct. 9. kl. og 8,1 pct. 10. kl. i aldersgruppen 30-ca. 40 år. Går vi til de over 40-årige, har 82 pct. kun 7. kl. (omfatter også mænd).

Loven om arbejdstilbud til ledige duer simpelt hen ikke og slet ikke til omtalte gruppe. Den tilgodeser hovedsagelig de grupper, som i forvejen har en mellemlang eller videregående uddannelse, fordi disse har lettest ved at komme ind i et uddannelsesforløb, og fordi de samtidig har større samfundsmæssig indsigt, uden at de for så vidt er sikret arbejde bagefter af den grund, men de ville være bedre stillede, hvis man udvidede den offentlige sektor, som mange af dem er uddannet til!

Forslagsstillerne forestiller sig i øvrigt også, at de kurser, som rettes ind mod specifikke brancher, skal kvalificere kvinderne fagligt og tælle med i en opkvalificering af kvinderne og give dem fortrinset til eventuel videreuddannelse inden for pågældende branche.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1 og 2

Det eksisterende uddannelsessystem er meget skarpt opdelt, og det er denne skarpe opdeling, der nødvendiggør en forsøgsordning med tværgående uddannelsesmulighed. De almene uddannelser hører under Undervisningsministeriet (folkeskole, HF), de faglige uddannelser og arbejdsmarkedsuddannelserne hører under Arbejdsministeriet. Økonomisk er der også en adskillelse, idet der er tale om henholdsvis kommunal/amtskommunal og statslig finansiering.

Der er til trods for denne skarpe opdeling allerede foretaget spændende eksperimenter netop i stil med vores forslag. Det er bl.a. sket i henhold til 10-punktsprogrammet, på daghøjskolerne, på kvindeprojekterne ved AMU, i KAD osv. Men det har taget initiativrige og idealistiske folk oceaner af tid at søge om økonomiske midler fra Herodes til Pilatus.

Dette beslutningsforslag skal derfor også betragtes som en forenkling af processen, således at kræfterne kan bruges på det vigtigste, nemlig at udvikle alternative uddannelsesforløb, i stedet for at finde rundt i en jungle af lovparagraffer.

Det er ligeledes meget vigtigt, at forsøgene samles op og evalueres samlet med henblik på at vurdere, hvilke forsøg der skal arbejdes videre med. I dag opsamles erfaringerne ikke koordineret og målrettet.

Forslagsstillerne mener, at forsøgene skal have god tid, og har derfor valgt en 3-årig periode med efterfølgende 6 måneders evaluering, netop for at give lejlighed til at samle de løbende evalueringer op og bedømme forsøgsperiodens resultater samlet.

Ad 3

Kvinderne vil ikke bare komme af sig selv. Der skal et meget aktivt og målrettet opsøgende arbejde til, bl.a. via fagforeningerne, som til dels kender deres medlemmer. Kvinderne skal have oplysninger og råd om, hvorledes de vil blive stillet økonomisk i perioden, de skal have hjælp til praktiske problemer etc., og der skal være tilknyttet personer, der kan give råd og vejledning i forsøgsperioden, personer, som kvinderne samtidig kan søge hjælp hos, hvis de synes, de er ved at køre fast og ikke kan klare det. På den måde kan frafaldet mindskes mest muligt.